

FÓTBÓLTURIN

HEVUR GIVIÐ MÆR ALT

ÁRSINS FÓTBÓLTSSPÆLARI Í **EUROPA** Í ÁR, **FRANCK RIBERY**, DYLR IKKI FYRI, AT TAÐ ER **FÓTBÓLTINUM** AT **TAKKA**, AT BÆÐI HANN OG **FAMILJA** HANSARA Í DAG KUNNU **LIVA** UNDIR NØKRUM HEILT **ØÐRUM UMSTØÐUM**, ENN TEY GJØRDU, TÁ IÐ **RIBERY** VAKS UPP UNDIR SERA **FÁTÆKSLIGUM** KORUM Í **ÚTNYRÐINGSHORNINUM** AV **FRAKLANDI**

SAMRØÐA

Terji Nielsen
post@sosialurin.fo

Hann tykist ikki gera nakað stórvægis hóvasták burtur úr sær sjálvum, 30 ára gamli Franck Ribery, nú vit hitta hann á venjingaranlegginum hjá týsku Champions League meistarunum úr Bayern München á Säbener Strasse í suðurpartinum av týska stórbýnum. Hetta er dagin eftir 5-0 heimasigurin hjá Bayern München á kekkiska Viktoria Pilzen í Champions League, og Ribery gjørdi sjálvur tvey av málunum hjá týska stórfelagnum.

Ribery kemur stillisliga inn í hølini, har vit skulu prátta saman, og hann heilsar fólkaliga. Tað merkist beinan vegin, at hetta er ein maður, sum ikki hevur hug at lyfta seg sjálvann upp um onnur.

Umráðandi at hava beinini á jørðini

Franck Ribery vaks upp í Boulogne Sur-Mer í útnyrðingshorninum av Fraklandi. Familjan búði í einum ógvuliga fátæksligum býlingi í útjaðaranum av býnum, og Ribery dylur ikki fyri, at tað eisini hevur merkt hann sum persón.

- Tá eg var barn, búðu vit undir fátæksligum umstøðum. Pápi mín arb-

Terji Nielsen gjørdi samrøðuna við Franck Ribery

eiddi alt sítt lív, og hann gav mær mín karakter, soleiðis at eg í dag eri tann sami, sum eg var tá. Tá ið eg var ungur, var tað eisini eitt skifti, har eg brúkti meiri tíð uppá at hava tað stuttligt saman við vinum enn at fokusera upp á fótbóltin. Tá mátti eg taka meg saman og fór at arbeiða saman við pápa mínum sum vegarbeiðari í eina tíð fyri at fáa kontoina hjá mær upp á pluss aftur. Tað hevur tí nógv at siga fyri meg, at eg havi beinini á jørðini og haldið høvdið høgt, sigur ein ógvuliga avgjørdur Franck Ribery.

Hann sigur, at nú, tá ið tað gongur so væl hjá honum og Bayern München, roynir hann at njóta tað so nógv sum gjørligt.

- Eg royni ikki at vera arrogantur, tí eg veit, hvussu skjótt tað kann venda. Men beint nú er alt super. Fyri nøkrum árum síðani var tað hinvegin rættiliga trupult, men tað er ótrúliga umráðandi í fótbólti, at tú hevur evnini til at reisa teg eftir ein ósigur, sigur Franck Ribery og leggur afturat.

- Eg haldi eisini sjálvur, at eg eri ein reellur persónur, sum virði øll. Eg geri

altíð mítt besta, tá ið eg mæti fólki. Eg gevi mær tíð at tosa við tey, tí eg klári ikki at siga nei. Sigi eg nei, so blíva tey kanska kedd, og so blívi eg eisini keddur, sigur hann.

Franck Ribery heldur, at tá ið man kemur frá slíkum korum, sum hann kemur frá, so lærir man onkursvegna at seta størri prís upp á tað, sum man fær seinni.

- Fótbólturin hevur givið mær alt, og fótbólturin hevur givið mínari familju skjól og trygd, og tað virðismetu eg ógvuliga høgt. Eg havi nógv at takka fótbóltinum fyri, og tí vil eg altíð vinna, sigur hann.

Smátjóðir hava ofta ein serligan stoltleika

Sjálvur hevur Franck Ribery við franska landsliðnum eisini verið á vitjan í Føroyum í 2009 og spælt á Tórsvølli. Hvussu minnst hann hetta, og hvat heldur hann um at spæla móti smátjóðum.

- Eg minnst væl, tá ið eg var í Føroyum. Tað var ógvuliga trupult, og vit vunnu dystin tepurt 1-0. Eg veit, at summi halda, at smáu tjóðirnar skulu spæla sínamilum fyrst, men eg siggi tað bara sum, at í lýtuni spæla vit móti smátjóðum, og soleiðis er tað bara. Munurin er ikki altíð so stórus, sum vit eisini sóu í Føroyum á sinni, so tað er altíð umráðandi at halda fokus